

Wegsluizen van armoedegelden voelt als een daad van Robin Hood, maar dan omgekeerd

Door Wilco Louwes, Tubantia, 29 december 2018

Column Zijdelings Nog een paar dagen tot de energierekening omhoog schiet en de boodschappen duurder worden. In een stad waar ondanks het economische hoogtij nog altijd veel mensen rond de armoedegrens leven, is dat bepaald geen fraai vooruitzicht. Alle kleine beetjes zijn dan meegenomen, zeker als het gaat om de 5.900 kinderen die in onze stad in armoede opgroeien.

Het cadeautje van Jetta Klijnsma was vorig jaar dus welkom. Alle gemeenten kregen van de toenmalig staatssecretaris extra geld om kinderarmoede te bestrijden. Dat moest een aanvulling zijn op het beleid van de gemeente, maar Enschede greep de cheque aan om 5 ton aan gaten in de begroting te dichten. Deze week werd bekend dat Stichting Leergeld in 2017 door tijdgebrek 230.000 euro niet heeft kunnen uitgeven. Ook dat bedrag vloeit terug in de gemeentelijke spaarpot. Want zo zijn de regels.

Wereld te winnen

Op het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ligt een brief met het watermerk van Enschede waarin staat dat de Klijnsmagelden in 2017 netjes naar kinderen in armoede zijn gegaan. Maar er is nog een wereld te winnen: naar schatting is slechts iets meer dan de helft van de Enschedese kinderen die aanspraak zouden mogen maken op het cadeautje van Klijnsma daadwerkelijk bereikt. Het wegsluizen van de armoedegelden voelt als een daad van Robin Hood en zijn Vrolijke Volgelingen, maar dan omgekeerd.

Een speciale vermelding is er voor de PvdA. Want wat duurzaamheid is voor Burgerbelangen, dat is armoede voor de sociaaldemocraten: een principezaak. De PvdA vindt het onacceptabel dat geld voor armoedebestrijding ingezet wordt op andere beleidsterreinen. Het stond letterlijk in het verkiezingsprogramma, alvorens de oude coalitie aan de schandpaal te nagelen. Voor de goede orde: bij het verstrijken van 2018 verdwijnt 862.000 euro voor armoede in de spaarpot voor andere zaken. Onder toezien oog van de PvdA.

Principes laten gelden

Meest pijnlijk is misschien wel dat uitgerekend PvdA-wethouder Arjan Kampman dit moet verantwoorden. Dat is geen verwijt. Kampman is een van de weinige bestuurders die ik nog nooit met meel in zijn mond heb horen praten. Maar de ambtstermijn is nog jong en nu heeft de wethouder zich te houden aan regels en afspraken die alleen de gemeenteraad kan veranderen. Juist daar kan de PvdA haar principes laten gelden. Het feit dat dit nog niet is gebeurd - coalitie- akkoord of niet - mag politieke armoede worden genoemd.